

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
FACTORS AFFECTING ON LEARNING BEHAVIOR
OF MONK STUDENTS IN THE FACULTY OF
HUMANITIES AT MAHACHULALONGKORNRAJAVIDLAYALAI
UNIVERSITY IN BANGKOKNOI DISTRICT, BANGKOK

* พระมหาสุชาติ ไหมอ่อน¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิตา แสนคำเครือ²

รองศาสตราจารย์ เวธนี กริทอง²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ สถานภาพ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 342 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ บุคลิกภาพ(X_8) นิสัยทางการเรียน(X_9) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_{10}) ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_{11}) ลักษณะกายภาพทางการเรียน(X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์(X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับเพื่อน (X_{15})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางเรียนของผู้ปกครอง(X_{12})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มี 7 ปัจจัย ได้แก่ สถานภาพ : พระภิกษุ(X_1) สถานภาพ : สามเณร(X_2) อายุ(X_3) ชั้นปีที่ศึกษา : ชั้นปีที่ 1(X_4) ชั้นปีที่ศึกษา : ชั้นปีที่ 2(X_5) ชั้นปีที่ศึกษา : ชั้นปีที่ 3(X_6) และชั้นปีที่ศึกษา : ชั้นปีที่ 4(X_7)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน(X_{11}) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_{10}) นิสัยทางการเรียน(X_9) สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์(X_{14}) และการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง(X_{12}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 53.90

5. สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่ $\hat{Y} = .644 + .635 X_{11} - .304 X_{10} + .284 X_9 + .201 X_{14} - .100 X_{12}$

$\hat{Y} = .644$ (ค่าคงที่ของการพยากรณ์) +.635 X_{11} (ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน) - .304 X_{10} (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) +.284 X_9 (นิสัยทางการเรียน) +.201 X_{14} (สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์) - .100 X_{12} (การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง)

5.2 สมการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่ $Z = .590 X_{11} - .292 X_{10} + .226 X_9 + .215 X_{14} - .149 X_{12}$

$Z = .590 X_{11}$ (ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน) - .292 X_{10} (แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์) +.226 X_9 (นิสัยทางการเรียน) +.215 X_{14} (สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์) - .149 X_{12} (การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง)

Abstract

The purposes of this research were to study the factors affecting on learning behavior of monk students in the Faculty of Humanities at Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Bangkok Noi District, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions , first of them was personal factors : status, age, level of education, personality, learning habit, learning achievement motive and further learning orientation, second of them was family factor : guardian's learning supportive and third of them was learning environmental factors : physical learning environment, interpersonal relationship between monk students and their teachers and interpersonal relationship between monk students and their peer groups.

The samples of 342 were monk students in the Faculty of Humanities at Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Bangkok Noi District, Bangkok in academic year 2006. The instrument was questionnaires of learning behavior of monk students. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among learning behavior of the monk students in the faculty of Humanities and 7 factors ; personality(X_8), learning habit(X_9), learning achievement motive(X_{10}), further learning orientation (X_{11}), physical learning environment(X_{13}), interpersonal relationship between monk students and their teachers(X_{14}), interpersonal relationship between monk students and their peer groups(X_{15}) at .05 level.

2. There was significantly negative correlation between learning behavior of the monk students in the faculty of Humanities and 1 factor ; guardian's learning supportive (X_{12}) at .05 level.

3. There were no significantly correlation among learning behavior of the monk students in the Faculty of Humanities and 7 factors ; status : monk(X_1), status : novice(X_2), age(X_3), level of education : undergraduated students first year (X_4) , level of education : undergraduated students second year (X_5), level of education : undergraduated students third year (X_6) and level of education : undergraduated students fourth year (X_7).

4. There were significantly 5 factors affecting on learning behavior of monk students in the Faculty of Humanities at Mahachulalongkornrajavidyalaya

University in Bangkok Noi District, Bangkok, at .01 level ranking from the most to the least factors : were further learning orientation (X_{11}), learning achievement motive(X_{10}), learning habit(X_9), interpersonal relationship between monk students and their teachers(X_{14}) guardian's learning supportive (X_{12}). These 5 factors could predicted learning behavior of monk students in the Faculty of Humanities about percentage of 53.90.

5. The significantly predicted equation of learning behavior of monk students in the Faculty of Humanities at Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Bangkok Noi District, Bangkok level were as follows :

5.1 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = .644 + .635 X_{11} - .304 X_{10} + .284X_9 + .201X_{14} - .100 X_{12}$$

5.2 In terms of standard scores were :

$$Z = .590X_{11} - .292 X_{10} + .226X_9 + .215X_{14} - .149 X_{12}$$

ความสำคัญ

มหาวิทยาลัยสงฆ์ เป็นสถานที่ เป็นสถานศึกษาให้แก่พระภิกษุสามเณร ผู้บวชในพระพุทธศาสนาได้ศึกษาหลักสูตรคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมมาพุทธเจ้าให้มีการเผยแผ่อย่างถูกต้อง ศึกษาวิชาการทางโลกที่เหมาะสมเพื่อประโยชน์หลักธรรมให้ประชาชนผู้อยู่ นอกวัดหรือผู้ไม่เข้าใจในการใช้ภาษาทางพระพุทธศาสนา สามารถเข้าใจหลักธรรม มหาวิทยาลัยสงฆ์จึงมีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส ใฝ่รู้ใฝ่คิด เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีความสามารถและอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละ เพื่อส่วนรวม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีโลกทัศน์กว้างไกล มีประสิทธิภาพในการพัฒนาตนเองและผู้อื่นให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งหนึ่งที่ได้จัดการศึกษาเพื่อให้การศึกษาแก่พระภิกษุ สามเณร และคฤหัสถ์ทั่วไป เมื่อมีผู้เข้าศึกษาอยู่เป็นจำนวนมากความหลากหลายของพระนิสิต หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิชาการ ความร่วมมือของคณะสงฆ์งบประมาณที่สนับสนุนยังไม่เพียงพอ รวมทั้งมีปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของพระนิสิตที่สำเร็จการศึกษา เช่น การไม่สามารถประยุกต์ใช้หลักธรรมเพื่อพัฒนาตนเองและผู้อื่น (พระมหาสมคิด โคธธรา. 2547 : 2)

เนื่องจากผู้วิจัยเคยเป็นพระนิสิตอยู่ที่คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมาเป็นเวลา 4 ปี ได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิตพบว่าพระนิสิตไม่กล้าแสดงออก ไม่ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ไม่กระตือรือร้นในการเรียน และส่วนใหญ่ไม่กล้าถามคำถามเมื่ออาจารย์เปิดโอกาสให้ถาม และได้ผลสอดคล้องกับที่ได้พูดคุยกับอาจารย์ผู้สอนถึงพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 รวมจำนวนทั้งหมด 342 รูป ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

โดยการ ใช้แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามบุคลิกภาพมีความเชื่อมั่น .6593 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนมีความเชื่อมั่น .0840 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเชื่อมั่น .9081 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมีความเชื่อมั่น .8744 แบบสอบถามการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความเชื่อมั่น .9203 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียนมีความเชื่อมั่น .7414 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์มีความเชื่อมั่น .7460 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับเพื่อนมีความเชื่อมั่น .7908 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต .8440

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ได้แก่

บุคลิกภาพ (X_8) พระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ เป็นผู้ที่บุคลิกภาพแบบเอ คือ เป็นคนที่มีความรักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้น ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ชอบการแข่งขัน ทำงานด้วยความรวดเร็ว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไควเวอ์ และไวด์เนอร์ (Kleiver and Weidner. 1987 : 204) พบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะทำงานสำเร็จมากกว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบบี และมีความพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

นิสัยทางการเรียน (X_9) พระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีนิสัยทางการเรียนดี มีพฤติกรรมการตั้งใจเรียน มีความสนใจในการเรียน มีการแบ่งเวลาในเวลาเรียน มีการวางแผนในการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของคอยโว (Koivo.1983 : 252 – 254) พบว่าได้ผลสอดคล้องกันคือนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางการเรียนสม่ำเสมอ มีการวางแผนและจัดระบบการเรียนและพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_{10}) พระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก ประารถนาที่จะกระทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง ไม่กลัวต่อความล้มเหลว เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ ดังที่ถวิล ธรรมาโกชน (2532 : 70) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการคาดหวังของบุคคล ซึ่งอาจจะได้พบหรือมีประสบการณ์จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเป็นรอยประทับใจมาตั้งแต่ยังเล็ก ๆ แล้วเขาพยายามที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จอันนั้น

ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_{11}) พระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก เป็นพระนิสิตที่มีความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการศึกษา มีการศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต ดังที่ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่น ๆ

(2529 : 100) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มุ่งอนาคตและสามารถควบคุมตนเองได้ สามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต

ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{13}) พระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี ได้แก่ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียน การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย ซึ่งทำให้บรรยากาศในการเรียนของพระนิสิตเป็นไปอย่างราบรื่น น่าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลอเรนซ์ (Lawrence. 1976 : 148) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะช่วยให้เกิดการรู้ที่ดีขึ้น

สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์ (X_{14}) พระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีสัมพันธภาพกับอาจารย์ดี ซึ่งได้แก่ การปฏิบัติตนของพระนิสิตต่ออาจารย์ ได้แก่ การตั้งใจเรียน ขอคำแนะนำ ชักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน และการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อพระนิสิต ได้แก่ การให้ความรัก การเอาใจใส่ต่อพระนิสิต ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเอง และดูแลให้คำปรึกษากับพระนิสิตอย่างใกล้ชิด

สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับเพื่อน (X_{15}) พระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน ก็ย่อมส่งผลให้พระนิสิตมีความสุข ความสามัคคี

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ ได้แก่ **การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_{12})** คือพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมาก ไม่ว่าจะเป็นการดูแลเอาใจใส่ ดูแลด้านการเรียน ซึ่งแสดงออกโดยการให้คำปรึกษาทางการเรียน การ

สนับสนุนค่าเล่าเรียน เป็นต้น แต่พระนิสิตกลับแสดงพฤติกรรมทางการเรียนที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ตั้งใจฟังขณะอาจารย์สอน ไม่กล้าถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย ไม่กล้าแสดงออก เข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลา ไม่มีการวางแผนในการเรียนที่ดี เป็นต้น ซึ่งต่างจากพระนิสิตที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองน้อย กลับเป็นผู้ที่ตั้งใจฟังขณะอาจารย์สอน มีการถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย เข้าชั้นเรียนก่อนเวลาหรือตรงเวลา มีการวางแผนในการเรียนเป็นอย่างดี เป็นต้น

3.ปัจจัย 7 ปัจจัย ได้แก่ สถานภาพ : พระภิกษุ (X_1) สถานภาพ : สามเณร(X_2) อายุ(X_3) ชั้นปีที่ศึกษา : ชั้นปีที่ 1(X_4) ชั้นปีที่ 2(X_5) ชั้นปีที่ 3(X_6) และ ชั้นปีที่ 4(X_7) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

4.ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่

ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน (X_{11})ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ แสดงว่าพระนิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก ทำให้มีพฤติกรรมทางการเรียนเหมาะสม ทั้งนี้เพราะพระนิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียนมาก ได้แก่ การสามารถมองเห็นถึงความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต เห็นประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับสูงเพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพที่ดีเหมาะสมเกี่ยวกับการเรียน คือให้ความสำคัญต่อการเรียน มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน จึงทำให้พระนิสิตมีพฤติกรรมทางการเรียนเหมาะสม

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_{10})ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมทางการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ แสดงว่าพระนิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากเกินไป ทำให้มีพฤติกรรมทางการเรียน ไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะพระนิสิตที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก ก็จะมี ความพยายามในการเรียนมากเกินไป วางแผนและ

ปฏิบัติตนเองให้เป็นผู้มีวินัยในด้านการเรียนมากเกินไป เนื่องจากเห็นความสำคัญของการเรียนมากเกินไป เพื่อที่จะนำตนเองไปให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และความล้มเหลว กำหนดเป้าหมายสูงเกินไป อาจเกินความสามารถของตน และให้เวลาส่วนมากแก่การเรียนมากเกินไป เมื่อไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนมากเท่าที่ต้องการอาจทำให้มีพฤติกรรมทางการเรียนไม่เหมาะสม

นิสัยทางการเรียน (X_9) ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเรียนของพระนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ แสดงว่าพระนิสิตมีนิสัยทางการเรียนดี ทำให้มีพฤติกรรมทางการเรียนเหมาะสม ทั้งนี้เพราะพระนิสิตที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีพฤติกรรมที่ประพฤติอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำอะไรก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อนหลีกเลี่ยงเวลาหรือทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานเป็นระเบียบรอบคอบ ทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ พัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความริเริ่ม ขยัน

สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์ (X_{14}) ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ แสดงว่าพระนิสิตที่มีสัมพันธภาพดีกับอาจารย์ ทำให้พระนิสิตมีพฤติกรรมทางการเรียนเหมาะสม ทั้งนี้เพราะในด้านการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับพระนิสิตจะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น การที่อาจารย์กับพระนิสิตมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โดยที่ พระนิสิตปฏิบัติต่ออาจารย์ ได้แก่ ความเคารพนับถือ เชื้อฟังอาจารย์ผู้สอนเป็นต้น และการที่อาจารย์ปฏิบัติต่อพระนิสิต ได้แก่ ความสนใจต่อพระนิสิต การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้พระนิสิตเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง และให้ความรักความเอาใจใส่ ก็ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปได้ดี

การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง(X_{12}) ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมทางการเรียนของพระนิสิต คณะ

มนุษยศาสตร์ การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมกรเรียนของพระนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย รองลงมาเป็นลำดับที่ห้า ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย แสดงว่าการที่พระนิสิตได้รับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมาก ทำให้พระนิสิตมีพฤติกรรมกรเรียนไม่เหมาะสม ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีบทบาทที่สำคัญที่ต้องส่งเสริมสนับสนุน การศึกษาของพระนิสิต โดยการเอาใจใส่ในการเรียน ให้คำปรึกษาทางการเรียน การสนับสนุนด้านเศรษฐกิจซื้อ อุปกรณ์กรเรียน และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพระนิสิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแรงกระตุ้นให้พระนิสิตมีความตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน และขยันหมั่นเพียรในการเรียน ปวารณาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน และมีพฤติกรรมทางการเรียนที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียนของพระนิสิตในคณะอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เช่น คณะพุทธศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ เป็นต้น เพื่อจะทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาพฤติกรรมกรเรียนของพระนิสิตให้ดียิ่งขึ้น

2 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียน เช่น ความรับผิดชอบด้านการเรียน ปัญหาด้านการเรียน เป็นต้น

3 ควรใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรเรียนเหมาะสม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างพระนิสิตกับอาจารย์ เช่น การใช้กิจกรรมกลุ่ม การฝึกพฤติกรรมกรแสดงออกที่เหมาะสม การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นต้น

บรรณานุกรม

กันต์ฤทัย คลังพหล. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับอัตมโนทัศน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (การวิจัย และสถิติ
ทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (2546).

ดวงเดือน พันธุมนานิน, อรพินธ์ ชูชม และสภาพร ลอยด์. (2529). รายงานการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชน ของครอบครัว
กับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

ถวิล ธาราโกชน. (2532). จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้ง เฮาส์.

นาตยา ปิลันธนานนท์. อนาคตศาสตร์. กรุงเทพฯ : พีระพันธุ์นา. (2526).

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ บัณฑิตการพิมพ์, (2530).

พระมหาสมคิด โครรร. (2547). การใช้อิทธิบาท 4 ในการเรียนของพระนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิชัย วงษ์ใหญ่. เอกสารตัวอย่างเรื่องการสร้างหน่วยการเรียนรู้ตัวอย่างเรื่อง การสร้างบรรยากาศในห้องเรียน.

กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย, (2538).

สิริพร ดาวัน. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (2540).

Hildreth, Gertude H. Introducation to the Gifted. New York : Mc Graw – Hill Book Co, (1969).

Kliewer, Wendy ;& Weidner, Gerdi. (1987) Type A Behavior and Aspirtion : A Study of Parents and Children's
Goal Setting. Developmental Psychology. 23(2) : 204-209

Koivo, Anne Diblak. (1983, February). The Relationship of Student Perception of Study Habits and Attitudes
Based on Differences in Sex and Academic Achievement.

Lawence, Frances. (1976, March). Student perception of the classroom learning Environment in Biology, chemistry
and Physics, Journal of Research in Science Teaching. 13 (5) : 315 – 323.